

Romanje na Kredarico 8. septembra 2026

Že samo povabilo s strani Šmar-ja da poromamo k Mariji Snežni na Kredarico mi vsakokrat "naježi kožo", in to zaradi veselja, hvaležnosti in dejstva, da se v hribih počutim Doma (namenoma pišem z veliko začetnico).

Res sem se veselil tega romanja in osebne molitve so bile usmerjene tudi k priprošnji za lepo vreme in varno hojo. In bile so uslišane, z zvrhano mero! Hvala Bogu in Mariji!

Vesel in navdušen sem bil tudi nad domačo udeležbo, saj sta se romanju priključila tudi dva sinova. Z najmlajšim (5 let) letos nabirava kondicijo, da osvojiva še Očaka ... če Bog da. Romanje na Kredarico je prišlo prav tudi s tega vidika. Najmlajšemu so tisti dan s strani so-trudnikov pohvale kar deževale in popolnoma se jim pridružujem. Kaj takega sam pri teh rosnih letih nisem bil sposoben.

Romanju je dalo pečat tudi več drugih dejavnikov: skupinski molitvi v kombiju tja in nazaj, skupinski hoji, krajši a vzpodbudni pogovori med potjo, skupni cilj vseh romarjev ... in pa seveda naša skupna sveta maša. Človek tam višje, tam na gori, res občuti moč občestva. Darovane prošnje, zahvale, švic ... vse to pripomore h globljemu doživljanju daritve.

Spomini so prelepi, preskromen pa je moj besedni zaklad, da bi lahko ubesedil vsa doživljanja, vse poglede na čudovite kulise stvarstva. Pa saj niti ni potrebno ... romanje se namreč dogaja v srcu, v mislih in spominih.

Naj iz obilice hvaležnosti zaključim z zahvalo: Bogu, Mariji, našim angelom varuhom in zavetnikom, vsem romarjem, Stanetu za organizacijo in vodenje ter društvu Šmar, da nas je vzelo s seboj.

Se veselim naslednjega povabila na Kredarico.

8. september 202

zapisal
Anže Čelik

Fotografije: J. Mlinar, J. Jesenko, A.Čelik